

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 3 września 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. akt III Ns 299/11 Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi:

I. ustalił, iż w skład majątku wspólnego byłych małżonków M. S. i A. S. (1), których małżeństwo zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 24 listopada 2010 roku w sprawie XII C 893/07, prawomocnym od dnia 9 lutego 2011 roku, wchodzi:

1. 326, (...) jednostek uczestnictwa zgromadzonych na rachunku prowadzonym na nazwisko M. S. (nr PESEL (...)) w (...) Spółce Akcyjnej o wartości na dzień 6 sierpnia 2013 roku 11.080,21 zł;
2. 893, (...) jednostek uczestnictwa zgromadzonych na rachunku prowadzonym na nazwisko A. S. (1) (nr PESEL (...)) w (...) Otwartym Funduszu Emerytalnym o wartości na dzień 6 sierpnia 2013 roku 33.779.52 zł;
3. udział w wysokości 1/2 (jednej drugiej) w prawie własności pojazdu P. (...) o wartości 6.100 zł;
4. telewizor marki S. (...) cali o wartości 100 zł;
5. segment dębowy o wartości 2.500 zł;
6. stolik pod tv o wartości 125 zł;
7. trzy wersalki o wartości 0 zł;
8. dywan duży o wartości 500 zł;
9. dywan mały o wartości 100 zł;
10. dywan średni o wartości 250 zł;
11. meble kuchenne, w tym cztery szafki wiszące i cztery szafki stojące, o łącznej wartości 200 zł;
12. zmywarka B. o wartości 0 zł;
13. lodówka polar o wartości 100 zł;
14. pralka A. o wartości 0 zł;
15. stół rozkładany o wartości 200 zł;
16. dwa fotele o wartości po 50 zł każdy;
17. sześć krzeseł o wartości po 30 zł każde;
18. komoda o wartości 150 zł;
19. duży żyrandol o wartości 100 zł;
20. mały żyrandol o wartości 25 zł;
21. nowe żelazko o wartości 80 zł;
22. używane żelazko o wartości 20 zł;

23. 6 kieliszków do wina, 6 kieliszków do wódki, 5 wazonów i 3 inne naczynia - o łącznej wartości 452 zł;
24. odkurzacz o wartości 0 zł;
25. trzy reprodukcje obrazów o łącznej wartości 150 zł;
26. krajalnica o wartości 50 zł;
27. radio o wartości 30 zł;
28. waga łazienkowa o wartości 30 zł;
29. zasłony, pościele i firanki o wartości 300 zł;
30. 110,834 jednostek uczestnictwa zgromadzonych na rachunku prowadzonym na nazwisko A. S. (1) (nr PESEL (...)) w P. (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA. - P. Fundusz Inwestycyjny Otwarty subfundusz P. Zrównoważony (001- (...)) o wartości na dzień 30 lipca 2013 roku 13.095,04 zł;
31. 598,486 jednostek uczestnictwa zgromadzonych na rachunku prowadzonym na nazwisko A. S. (1) (nr PESEL (...)) w P. (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych SA. - P. Fundusz Inwestycyjny Otwarty subfundusz P. Akcji Polskich o wartości na dzień 30 lipca 2013 roku 13.501,84 zł;

II. oddalił wniosek w zakresie żądania ustalenia, że w skład majątku wspólnego wchodzi spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu nr (...), przy ul. (...) w Ł., przynależne M. S.;

III. ustalił, iż oboje byli małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym;

IV. dokonał podziału majątku wspólnego opisanego w punkcie I w ten sposób, że:

1. przyznał na rzecz M. S. składnik majątkowy opisany w punkcie I podpunkcie 1, 5, 10, 12, 20, 23, 28 postanowienia oraz trzy z 6 krzeseł opisanych w punkcie I 17 postanowienia o łącznej wartości 14.337,21 zł;
2. przyznał na rzecz A. S. (1) składniki majątkowe opisane w punkcie I podpunkcie 2,3,4,6,7,8,9,11,13,14,15,16,17,18,19,21,22,24,25,26,27,29,30 i 31 postanowienia oraz trzy z 6 krzeseł opisanych w punkcie I 17 postanowienia, o łącznej wartości 68.871,40 zł z obowiązkiem spłaty na rzecz M. S. kwoty 27.267,09 zł w terminie 2 (dwóch) miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia;

V. ustalił, iż strony ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie, które są równe;

VI. nakazał A. S. (1) opuszczenie lokalu nr (...), położonego w Ł. przy ul. (...) wraz z mieniem;

VII. stwierdził, iż A. S. (1) nie przysługuje prawo do lokalu socjalnego.

Apelację od powyższego postanowienia złożył uczestnik postępowania A. S. (1). Zaskarżył postanowienie w części, tj. w punkcie I ppkt 3, a także w punktach II, III, IV, V, VI oraz VII. Skarżonemu postanowieniu zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że A. S. (2) darowała wkład mieszkaniowy na rzecz wnioskodawczyni, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że A. S. (2) darowała wkład mieszkaniowy obojgu uczestnikom postępowania, a w konsekwencji naruszenie prawa materialnego poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 33 pkt 2 k.r.o. i przyjęcie, że spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu oznaczonego numerem (...) przy ul. (...) w Ł. weszło do majątku osobistego wnioskodawczyni i oddalenie w pkt. II wniosku w zakresie żądania ustalenia, że w skład majątku wspólnego wchodzi spółdzielcze prawo do lokalu nr (...) przy ulicy (...) w Ł.;

2. naruszenie prawa materialnego poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 46 k.r.o. w zw. z art. 1035 k.c. w zw. z art. 212 § 1 k.c. poprzez przyjęcie wartości brutto 1/2 udziału we współwłasności pojazdu m-ki P. (...) o nr rej. (...);

3. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść postanowienia, a w szczególności:

a) art. 567 § 1 k.p.c. poprzez nierozpoznanie w postanowieniu co do istoty sprawy wniosku uczestnika postępowania o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym małżonków oraz wniosku o rozliczenie wydatków i nakładów poczynionych przez uczestnika postępowania z majątku osobistego na majątek wspólny;

b) art. 328 § 2 k.p.c., 361 k.p.c., art. 233 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez pominięcie w uzasadnieniu postanowienia kwestii zgłoszonego wniosku o ustalenie nierównych udziałów w majątku stron, ustalenie, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi mieszkanie przy ulicy (...) w Ł., oraz dowolne ustalenie, że rozliczeniu nie podlega czynsz zapłacony przez uczestnika oraz, że nakłady na mieszkanie poczynione przez uczestnika uległy amortyzacji;

c) art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez brak oceny wiarygodności zeznań świadka K. K. (1) w sytuacji, gdy świadek w sposób ewidentnie sprzeczny opisywała sposób nabycia lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w Ł. w toku sprawy rozwodowej oraz o podział majątku wspólnego stron;

d) art. 232 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu wyceny nieruchomości celem ustalenia wartości nakładów poniesionych przez uczestnika postępowania z majątku osobistego na majątek objęty wspólnością majątkową małżeńską.

Zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu nierozpoznanie istoty sprawy, apelujący wniósł o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik uczestniczki wniósł o oddalenie apelacji jako bezzasadnej.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach:

M. S. i A. S. (1) zawarli związek małżeński w dniu 26 marca 1978 roku. Wyrokiem z dnia 24 listopada 2010 roku Sąd Okręgowy w Łodzi XII Wydział Cywilny Rodzinny rozwiązał przez rozwód związek małżeński między stronami. Wyrok uprawomocnił się w dniu 9 lutego 2011 roku.

M. S. przystąpiła do spółdzielni mieszkaniowej i nabyła spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu przy ulicy (...) w Ł., na skutek złożenia oświadczenia woli o przyjęciu darowizny wkładu lokatorskiego - w dniu 4 października 1993 roku. Darczyńcą była mama wnioskodawczyni - A. S. (2), która w tym samym dniu złożyła oświadczenie o przepisaniu wkładu na rzecz córki - M. S.. Oświadczenie darczyńcy nie zawierało oświadczenia, iż przedmiot darowizny wejdzie w skład majątku wspólnego małżonków M. i A. S. (1). Przydział lokalu mieszkalnego na rzecz M. S. nastąpił w dniu 21 października 1993 roku.

Poprzednio A. S. (2) mieszkała w lokalu na R..

A. S. (1) przekazał mamie wnioskodawczyni pieniądze pochodzące z książeczki mieszkaniowej w związku z nabyciem przez mamę wnioskodawczyni lokalu.

Na rozprawie w dniu 6 września 2011 r. został zgłoszony zarzut pozorności nabycia przez mamę M. S. lokalu przy ulicy (...).

W maju i czerwcu 2007 roku A. S. (1) dokonał wpłaty gotówkowej w wysokości 15.000 zł i 25.000 zł na rachunek bankowy prowadzony w Banku (...) SA. Z tego samego rachunku dokonano przelewu środków w wysokości 12.579 zł oraz 25.000 zł na subkonta w funduszu inwestycyjnym P. Akcji Polskich.

Na fakturze VAT, wystawionej w związku z zakupem pojazdu P. (...) nie wskazano procentowego udziału A. S. (1) i jego córki K. S.. Pieniądze na zakup pojazdu pochodziły zarówno od uczestnika jak i K. K. (2) z domu S.. Wartość pojazdu z chwili ustania wspólności majątkowej małżeńskiej wynosiła 12.200 zł. Udziały w prawie własności współwłaścicieli wynosiły po 1/2.

W 2007 roku w lokalu przy ulicy (...) w Ł. został przeprowadzony remont przez uczestnika. Remont ten nie był uzgadniany z wnioskodawczynią. Została położona wówczas gładź gipsowa oraz halogeny w łazience, nastąpiła wymiana 2 kaloryferów oraz 4 par drzwi. Na podłodze pozostały natomiast płytki pcv. Wymieniona została również instalacja elektryczna. Pieniądze na remont pochodziły z lokaty bankowej.

Uczestnik nie partycypował w kosztach utrzymania mieszkania aż do zakończenia sprawy rozwodowej w październiku 2007 r. Wówczas zaczął opłacać czynsz, a od 2010 r. zaczął opłacać połowę czynszu.

W skład majątku wspólnego małżonków wchodziły następujące rzeczy ruchome: telewizor marki S. (...) cali o wartości 100 zł, segment dębowy o wartości 2.5000 zł, stolik pod tv o wartości 125 zł, trzy wersalki o wartości o zł, dywan duży o wartości 500 zł, dywan mały o wartości 100 zł, dywan średni o wartości 250 zł, meble kuchenne, w tym cztery szafki wiszące i cztery szafki stojące, o łącznej wartości 200 zł, zmywarka B. o wartości o zł, lodówka polar o wartości 100 zł, pralka A. o wartości o zł, stół rozkładany o wartości 200 zł, dwa fotele o wartości po 50 zł każdy, sześć krzeseł o wartości po 30 zł każde, komoda o wartości 150 zł, duży żyrandol o wartości 100 zł, mały żyrandol o wartości 25 zł, nowe żelazko o wartości 80 zł, używane żelazko o wartości 20 zł, 6 kieliszków do wina, 6 kieliszków do wódki, 5 wazonów i 3 inne naczynia - o łącznej wartości 452 zł, odkurzacz o wartości o 2;ł, trzy reprodukcje obrazów o łącznej wartości 150 zł, krajalnica o wartości 50 zł, radio o wartości 30 zł, waga łazienkowa o wartości 30 zł, zasłony, pościele i firanki o wartości 300 zł.

W skład majątku wspólnego wnioskodawczyni i uczestnika, na datę ustania wspólności ustawowej wchodziły również składniki kapitałowe. Były to: 326, (...) jednostki uczestnictwa zgromadzone na rachunku prowadzonym na nazwisko M. S. w (...) Spółce Akcyjnej o wartości na dzień 6 sierpnia 2013 roku 11.080,21 zł, 893, (...) jednostki uczestnictwa zgromadzone na rachunku prowadzonym na nazwisko A. S. (1) w (...) Otwartym Funduszu Emerytalnym o wartości na dzień 6 sierpnia 2013 roku 33.779.52 zł; 110,834 jednostki uczestnictwa zgromadzone na rachunku prowadzonym na nazwisko A. S. (1) w P. (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. - (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty subfundusz P. Zrównoważony (001- (...)) o wartości na dzień 30 lipca 2013 roku 13.095,04 zł; 598,486 jednostki uczestnictwa zgromadzone na rachunku prowadzonym na nazwisko A. S. (1) w P. (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. - (...) Fundusz Inwestycyjny Otwarty subfundusz P. Akcji Polskich o wartości na dzień 30 lipca 2013 roku 13.501,84 zł.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy zważył, iż:

W zakresie w jakim uczestnicy uzgodnili stanowisko co do sposobu podziału rzeczy ruchomych i składników kapitałowych, Sąd I instancji nie znalazł podstaw do kwestionowania twierdzeń stron.

W stosunku do kwestii spornych pomiędzy byłymi małżonkami Sąd Rejonowy wskazał, że odnośnie samochodu jego wartość została ustalona za pomocą opinii biegłego. W ocenie Sądu brak było podstaw by ją zakwestionować.

Odnośnie przedmiotowego lokalu mieszkalnego, to jest spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu, Sąd meriti uznał, że weszło ono w skład majątku osobistego M. S., jako uzyskane w drodze darowizny, powołał przy tym art. 33 pkt. 2 k.r.o.

Sąd I instancji uznał za nieudowodniony zarzut pozorności nabycia owego prawa przez matkę wnioskodawczyni w drodze czynności pozornej. Zarzut ten w ocenie Sądu Rejonowego nie znajduje oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym, Sąd meriti wskazał przy tym, że uczestnik przekreśla swoje stanowisko, wskazując, iż na wkład mieszkaniowy przy ul. (...) zostały przekazane środki z książeczki samochodowej A. S. (1). W ocenie Sądu Rejonowego uczestnik utożsamia pozorność z własnym przekonaniem, iż skoro podarował pieniądze A. S. (2), to uzyskuje prawo

surogacji realnej i nabywa własność wszystkich przedmiotów nabytych z tych środków, gdyż to on w istocie jest właścicielem a pozornie A. S. (2). Sąd meriti wskazał, że pogląd taki jest błędny, gdyż w razie sekwencji wydarzeń polegającej na darowiznie przez jednego z małżonków osobie trzeciej (teściowej) pieniędzy z jego majątku osobistego, to ta osoba trzecia staje się wyłącznym właścicielem tych środków. Jeżeli następnie nabywa za nie określony aktyw, który z kolei darowuje drugiemu małżonkowi (bez zaznaczenia wejścia aktywu do majątku wspólnego - obecnie art. 33 punkt 2 k.r.o.), to przedmiot darowizny wchodzi do majątku osobistego drugiego z małżonków.

Podobnie Sąd Rejonowy uznał, iż bez znaczenia z prawnego punktu widzenia byłoby, że gdyby nawet istotna część środków, które A. S. (2) (matka wnioskodawczyni) przeznaczyła na zakup lokalu dla siebie, pochodziłyby z środków uzyskanych od uczestników. W ocenie Sądu I instancji nie zostały w sprawie przeprowadzone przekonujące dowody na rzecz źródeł pochodzenia środków na zakup lokalu mamy wnioskodawczyni, wobec czego Sąd meriti uznał, że należało zastosować ogólne domniemanie, że były to pieniądze należące do A. S. (2). Bez znaczenia w ocenie Sądu Rejonowego pozostały w tym kontekście zeznania świadka I. J., sąsiadki uczestników, która zeznała, iż pożyczyła im około 6000 zł na zakup mieszkania za 80.000 zł przez teściową uczestnika, a to z uwagi na brak surogacji realnej. Sąd Rejonowy uznał przy tym, iż nawet gdyby owa pożyczka rzeczywiście miała miejsce, to pieniądze były pożyczone zarówno przez wnioskodawczynią jak i uczestnika i stanowiły one jedynie 7.5 % wartości lokalu.

Sąd I instancji, na gruncie powyższych rozważań, zauważył, że nawet jeżeli osoby w rodzinie umawiają się co do późniejszego przeznaczenia darowanych przedmiotów majątkowych, to ma to nieformalne znaczenie i nie świadczy o pozorności. Pozorność zachodziłaby jedynie wówczas gdyby A. S. (2) i A. S. (1) dokonując darowizny (która w ocenie Sądu Rejonowego nie została nie została udowodniona), chcieliby wprowadzić w błąd innych uczestników obrotu a umawialiby się jednocześnie, że realnym właścicielem jest nadal A. S. (1).

Co do remontu lokalu Sąd Rejonowy uznał, że z uwagi na jego typowy zakres, brak zgody wnioskodawczyni na ów remont i wcześniejsze nieopłacanie czynszu, doszło do jego amortyzacji i nie jest niezbędne oraz celowe rozliczanie jego kosztów.

Sąd meriti jako podstawę prawną podziału majątku wspólnego oraz składników kapitałowych w niniejszej sprawie, wskazał na art. 567 § 1 k.p.c. w związku z art. 688 k.p.c. w związku z art. 618 k.p.c. oraz w na art. 31 § 2 pkt. 3 k.r.o. oraz 211 k.c.

Co do orzeczenia w zakresie eksmisji Sąd Rejonowy wskazał na ogólne uprawnienia właściciela (podmiotu, do którego ochrony praw stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie własności) i zastosował art. 222 § 1 k.c. Wskazał przy tym, że po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej i rozwodzie stron, uczestnik zamieszkiwał w lokalu na podstawie użyczenia. Dopiero od momentu sformułowania żądania nakazania eksmisji, uczestnik zamieszkiwał w lokalu bez tytułu prawnego. Orzekając eksmisję uczestnika Sąd Rejonowy nie uznał, że postępowanie dowodowe nie wykazało by po stronie uczestnika zachodziła choć jedna z przesłanek uprawniających do otrzymania lokalu socjalnego, wskazanych w art. 14 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie i skutkowałą uchYLENIEM postanowienia Sądu Rejonowego i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Apelujący wysunął przeciwko postanowieniu szereg zarzutów dotyczących naruszeń zarówno prawa materialnego jak i procedury cywilnej.

Jako najdalej idący należy ocenić zarzut nierozpoznania istoty sprawy, to jest zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c., 361 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez pominięcie w uzasadnieniu postanowienia kwestii zgłoszonego wniosku o ustalenie, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi mieszkanie przy ulicy (...) w Ł., oraz dowolne ustalenie, że rozliczeniu nie podlega czynsz zapłacony przez uczestnika oraz, że nakłady na mieszkanie poczynione

przez uczestnika uległy amortyzacji oraz naruszenie art. 567 § 1 k.p.c., poprzez nierozpoznanie w postanowieniu wniosku uczestnika postępowania o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym małżonków oraz wniosku o rozliczenie wydatków i nakładów poczynionych przez uczestnika postępowania z majątku osobistego na majątek wspólny.

Analiza akt sprawy rzeczywiście wskazuje, iż pomimo zgłoszenia przez uczestnika postępowania składnika majątkowego w postaci prawa do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w Ł. przy ulicy (...) Sąd I instancji nie zajął się tą kwestią, co przesądza o nierozpoznaniu istoty sprawy. Przepis art. 567 § 1 k.p.c. nakreśla Sądowi zakres postępowania w przedmiocie podziału majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej, natomiast w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się jednolicie, że do nierozpoznania istoty sprawy dochodzi wówczas, gdy rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji nie odnosi się do tego, co było przedmiotem sprawy, to jest gdy Sąd zaniechał zbadania materialnej podstawy żądania albo merytorycznych zarzutów strony, bezpodstawnie przyjmując, że istnieje przesłanka materialnoprawna lub procesowa unicestwiająca roszczenie (wyrok Sądu Najwyższego z 9 stycznia 1936 r., C 1839/36, Zb. Orz. 1936, poz. 315; postanowienia Sądu Najwyższego z 23 września 1998 r., II CKN 897/97, OSNC 1999, Nr 1, poz. 22; z 15 lipca 1998 r., II CKN 838/97, Lex nr 50750; z 3 lutego 1999 r., III CKN 151/98, Lex nr 519260; wyroki Sądu Najwyższego z 12 lutego 2002 r., I CKN 486/00, OSP 2003 Nr 3, poz. 36; z 21 października 2005 r., III CK 161/05, Lex nr 178635.; z 12 listopada 2007 r., I PK 140/07, OSNP 2009, nr 1-2, poz. 2).

W świetle powyższego należy stwierdzić, że pominięcie w postanowieniu rozstrzygającym co do istoty sprawę w przedmiocie podziału majątku wspólnego byłych współmałżonków, kwestii czy w skład dzielonego majątku wchodzi zgłaszany lokal samo w sobie prowadzi do wniosku, że Sąd nie rozstrzygnął sprawy co do istoty.

W tym miejscu należy wskazać, że Sąd meriti - wobec treści art. 215 ustawy z dnia 16 września 1982 roku (Dz. U. z 1982 roku, Nr 30, poz. 210 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w dacie przydziału - błędnie też ustalił przynależność składnika majątkowego w postaci spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w Ł. przy ulicy (...) do majątku osobistego wnioskodawczyni. To błędne ustalenie spowodowało brak ustaleń co do wartości tego składnika majątkowego. Natomiast ocena, czy wkład mieszkaniowy stanowił majątek osobisty i tym samym nakład wnioskodawczyni podlegał będzie ocenie przez Sąd Rejonowy po ponownej analizie materiału dowodowego, podobnie jak kwestie rozliczenia nakładów remontowych i wydatków związanych z uiszczaniem czynszu przez uczestnika. Sąd zupełnie pominął kwestie wydatków i nakładów zgłaszanych przez uczestnika. W tym zakresie nie można przyjąć twierdzenia Sądu Rejonowego, iż rozliczanie kosztów remontu było zbędne z uwagi na ich amortyzację, gdyż w uzasadnieniu skarżonego postanowienia nie wskazał na czym miałyby polegać ta amortyzacja. Nie jest również przekonujące uznanie, że typowy charakter remontu lub brak zgody na remont (w braku wyraźnego sprzeciwu) same w sobie mogą decydować o niecelowości rozliczania jego kosztów.

W odniesieniu do nierozpoznania wniosku uczestnika w przedmiocie ustalenia nierównych udziałów, przedmiotowy zarzut jest chybiony. W ocenie Sądu Okręgowego słuszne jest stanowisko podniesione przez pełnomocnika wnioskodawczyni, zgodnie z którym oświadczenie pełnomocnika uczestnika, że „nie złożył tego wniosku na piśmie więc tego wniosku nie ma” (k. 94) należy traktować jako wycofanie wniosku w powyższym zakresie, a ponownego wniosku uczestnik w toku postępowania nie złożył. W tym przedmiocie zatem nie sposób czynić Sądowi I instancji zarzut naruszenia przepisów postępowania. Niezasadnym jest również naruszenie prawa materialnego poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 46 k.r.o. w zw. z art. 1035 k.c. w zw. z art. 212 § 1 k.c. poprzez przyjęcie wartości brutto 1/2 udziału we współwłasności pojazdu m-ki P. (...) o nr rej. (...). Brak jest podstaw do przyjęcia w rozliczeniach przy podziale majątku wartości netto jakiegokolwiek składnika majątku, skoro rozliczenie nie następuje pomiędzy przedsiębiorcami i nie wiąże się z możliwością odliczenia tegoż podatku.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy powinien ustalić czy lokal nr (...) położony w Ł. przy ul. (...) wchodzi w skład majątku wspólnego byłych małżonków S.. Nadto ze względu na błędne założenie, że spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w Ł. przy ulicy (...) stanowi majątek osobisty wnioskodawczyni Sąd I instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy zmuszony będzie przeprowadzić postępowanie dowodowe i dokonać analizy już zgromadzonego materiału dowodowego w celu ustalenia przynależności samego wkładu

mieszkaniowego, a w konsekwencji potrzeby i sposobu rozliczenia jego wartości, a dalej oceny zasadności rozliczenia nakładów uczestnika związanych z remontami i czynszem.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o art. 108 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.